

وزاری بهداشت، ورزش و معاون رئیس جمهور در کت و کوفی اختصاصی با «ایران» از تحول در نگاه دولت به موضوعات اجتماعی، سلامت زنان می گویند

۱۶۱

وزن کشتی گتتمان «روزنه گشایی» دولت چهاردهم در یادداشت‌های

محمد فاضلی، علی مطهری، محمد مهاجری علی شکوری راه و احمد خرم

۳۲

چگونه ایران در جهان آشوب زده دستور کار ثبات را دنبال کرد؟

ارزیابی مواجهه دستگاه دیپلماسی ایران در برابر

املایمات خارجی به قلم اسماعیل بنفاتی، علیرضا عنایتی و سید عباس موسوی

۴۳۲

پاسخ «ایران» به چند پرسش مهم

چگونه وزارتخانه‌های آموزش عالی و آموزش و پرورش به بازگشت امید به جامعه کمک کردند؟

انتقادات اهالی فرهنگ از ساکن خیابان کمال الملک چیست؟

دستاوردهای «قاو» در ۷ اپیزود چه بود؟

رصد و ارزیابی از شاخص‌های اقتصاد خرد و کلان چه عددهای کلیدی را نشان می‌دهد؟

چند درصد از استانداران دولت چهاردهم از مدیران بومی هستند؟

دولت در حوزه محیط زیست چه کام‌های حیاتی برداشت؟

۶۵

اجماع سیاسی در ۱۰۰ روز اول دولت انجام شد؛ نوبت گفت‌وگو با جامعه است

فصل دوم وفاق

محمد رضا علی‌محمدی / ایران

نگاه

ناکامی اجتماعی- فرهنگی در سایه گسست نهاد علم از سیاستگذار

شرحی بر ملاقات جامعه شناسان با رئیس جمهور

علی ربیعی / دستیار اجتماعی رئیس جمهور
لیلا فلاحتی / عضو هیات علمی مؤسسه مطالعات فرهنگی و اجتماعی

به جای گتتمان‌های علمی و در عین حال سیاست‌زدگی در تصمیمات، شکاف میان شعارها و دستاوردها را تشدید کرده است. این وضعیت منجر به فاصله‌گیری نهادهای قدرت از برنامه‌ریزی نتیجه محور، حرکت به سوی نوعی عوام‌گرایی مستمر و ترسیم افق‌های کوتاه مدت در سیاست‌ها شده که نتیجه آن هدررفت بخش عظیمی از سرمایه‌ها و فرسایش زیرساخت‌ها بوده است. تعداد این گسست‌ها، منجر به افزایش تردید گروه‌های بیشتری از جامعه به کارآمدی نهاد سیاست و افزایش سهم گروه‌های خاکستری و منزوی در کنش‌های سیاسی شد. میزان و الگوی مشارکت مردم در انتخابات‌های اخیر بطور عینی و آماری، بازتابی از این وضعیت و احساس خطر ناشی از گسست اجتماعی را پدید آورد. نسبت مردم با صندوق‌های رای نشانگر صریحی از وضعیت‌های اجتماعی و سیاسی شد که پیش از این، نهاد علم بارها درباره آن هشدار داده بود. انتخابات چهاردهمین دوره ریاست جمهوری و عدم مشارکت ۵۰ درصدی، مصداق عینی این شکاف بود که در قالب آرایه‌ای که بیشتر «نه» به گتتمان مسلط بود، نمایان شد. بنابراین بازاندیشی در روندهای حکمرانی، آگاهی از آینده این تحولات و کیفیت اثرگذاری آن بر ثبات سیاسی و تلاش برای تغییرات معنادار در ساختار سیاستگذاری در کشور ضرورت مهمی است. امروز بحران عدم اعتماد به علم، بخصوص در حوزه علوم انسانی، نتایج

زنانیاری را حاصل آورده که بخش مهمی از آنها در قالب ناکامی سیاست‌گذاری‌های اجتماعی- فرهنگی و سیاسی نمایان شده است. برداشت و فهم ما بر این است که به منظور کاهش این گسست، یکی از اولویت‌های اصلی برای دولت چهاردهم «اجتماعی بودن دولت» و حساسیت سیاست‌ها و اقدامات آن به موضوعات اجتماعی، از راه مشورت‌های مفصل با کارشناسان و صاحب نظران این حوزه است. بنابراین ضرورت، رئیس جمهور برای گفت‌وگو و شنود پیرامون مهم‌ترین مسائل و راهبردهای اجرایی در این مسیر، میزبان تعدادی از جامعه‌شناسان بود. یکی از ابعاد مهم این نشست فراهم‌سازی فرصت برای بازتابی دیدگاه‌ها و رویکردهای اصحاب علوم اجتماعی و پیرامون مهم‌ترین مسائل جامعه ایران و در عین حال ایجاد «هم‌مسأله‌گی» میان دولت و نخبگان بود. مهم‌ترین موضوعات مطرح شده در این نشست در قالب محورهای ذیل قابل صورت‌بندی است:

۱- سازماندهی اجتماعی به فرآیندها و اقدامات دولت: یکی از نکات مهمی که جامعه‌شناسان پیران تأکید کردند، فرسایش سرمایه اجتماعی در دو دهه گذشته و بروز و ظهور طیف متنوعی از اعتراضات و تشدید شکاف دولت-ملت در سایه برخوردهای امنیتی بود که منجر به اختلال در روابط مردم و حاکمیت شده است. این شکاف سیاسی در گتتمان نخبگان اجتماعی به عنوان فقدان چسبندگی

و استمرار فشارهای امنیتی بر فعالین جامعه مدنی و تقویت عملیات‌های فردی در مقابل عملیات‌های جمعی از مصادیق مطرح شده بود.

۳- فرسودگی و انزوای نهادهای کلیدی: سه رکن آموزش، خانواده و دین در ساختار فرهنگی و اجتماعی جامعه ایرانی کلیدی و در سه دهه گذشته بشدت تحت تأثیر و کنترل نهاد سیاست بوده‌اند. مداخله‌گری و تصدی‌گری حکمرانی در قالب سیاست‌های ایدئولوژی‌گرایی در آموزش، مداخله یکطرفه در مسائل خانواده، حاکمیتی و مناسکی کردن نهاد دین، منجر به نوعی فرسودگی و فاصله‌گیری این پیشروان اجتماعی از کارکردهای اصلی شده است. در واقع، کارکردهای این سه نهاد با سیاستگذاری‌های فرمایشی و یکسویه و با برون‌سازاری آن به نهادهایی با حلقه محدودی از مشاوران و کارشناسان، دچار اختلال و انزوا شده است.

۴- مداخلات ناکارآمد و آسیب‌زا: تعدد و سرعت تحولات اجتماعی در یک دهه گذشته، کشور را به جای تأمل و بازاندیشی در فرآیندها و رویه‌های حکمرانی، به سوی مداخلات گسترده با درون‌نمای‌های برخورد‌های سلبی سوق داده است. این مداخلات از سوی جامعه‌شناسان ناکارآمد و رادیکال تلقی شده و به عنوان منشأ فاصله‌گیری و تعارض نسل‌های جدید شده است. مستندات و شواهد پیرامون تأثیر این مداخلات در «نسل Z» بویژه قبل و بعد از حوادث ۱۴۰۱ و موضوع حجاب، مورد واگویی قرار گرفت.

۵- ناکارآمدی ساختاری-سازمانی: یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های سازمانی در کشور ما، پیچیده شدن بوروکراسی و در عین حال ناکارآمدی آن است. این بوروکراسی ناکارآمد در تقاطع با فساد گسترده، تأثیر جدی بر زیرساخت‌های حیاتی کشور از جمله آب، منابع طبیعی، خاک، معادن و حتی سرمایه‌های انسانی داشته است. فساد مزمن به «فرهنگ غارتگری» تبدیل و در نبود تعلق اجتماعی، گروه‌های مختلف اجتماعی به منظور کسب سود بیشتر و فرار از آینده‌نگری (اعم از شهروندان و مدیران) در توسعه این فرهنگ همدستی می‌کنند.

۶- زوال نهاد آموزش و پرورش و آموزش عالی: از دیدگاه جامعه‌شناسان، دو ساختار کلیدی و نقش‌آفرین در فرایند جامعه‌پذیری و فرهنگ‌پذیری آحاد جامعه، دچار زوال کارکردی و فقدان اثر شده‌اند. ایدئولوژی‌گرایی در محتوای درسی، عدم نوآوری، تقلیل اهداف سازمان به تأمین حقوق و دستمزد، سيطرة مافیای آزمون و تجارت پرسود کتب کمک درسی، ضعف محتوای علوم انسانی از مهم‌ترین مسائل نظام آموزش و پرورش تلقی شد. در نظام آموزش عالی نیز مسائلی همچون سیاسی شدن فرآیندهای جذب هیات علمی، انسداد تأیید صلاحیت اعضای هیات علمی در دست نهادهای خاص، فقدان انگیزه، گسست از فضای اجتماعی و رخوت در بین دانشجویان، وجود اضطراب

آگهی فراخوان
نسبت به جمع آوری و تکمیل پسماند
سازمان همیاری شهرداری‌های استان مازندران
رجوع به صفحه ۱۱
۱۸۳۷۹۳۵

ایران
پنجمین آگهی‌های روزنامه ایران ۱۸۷۷

ایران Daily
Larjani voices Tehran's support for Beirut in cease-fire talks
Pezeshkian: Iran Ready to Resolve Nuclear 'Ambiguities' with IAEA
ایران بخوان بخوان
irannewspaper.ir

ایران ورزشی
سازمان آگهی‌های ایران ورزشی
۸۸۵۰۵۶۵۱ - ۴

در لحظه بخوان
ایران بخوان
ایران online
www.ion.ir